

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — BLV Wohn- und Gewerbebau GmbH przeciwko Finanzamt Lüdenscheid

(Sprawa C-395/11) ⁽¹⁾

(Podatki — Szósta dyrektywa VAT — Decyzja 2004/290/WE — Stosowanie przez państwo członkowskie środka stanowiącego odstępstwo — Upoważnienie — Artykuł 2 pkt 1 — Pojęcie robót budowlanych — Wykładnia — Włączenie dostaw towarów — Możliwość częściowego stosowania tego odstępstwa — Ograniczenia)

(2013/C 38/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BLV Wohn- und Gewerbebau GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Lüdenscheid

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 2 pkt 1 decyzji Rady 2004/290/WE z dnia 30 marca 2004 r. upoważniającej Niemcy do zastosowania odstępstwa od art. 21 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 94, s. 59) — Uprawnienie upoważnionego państwa członkowskiego do stosowania tego odstępstwa jedynie częściowo — Pojęcie robót budowlanych zawarte w tym przepisie — Ewentualne włączenie dostaw towarów

Sentencja

- 1) Artykuł 2 pkt 1 decyzji 2004/290/WE Rady z dnia 30 marca 2004 r. upoważniającej Niemcy do zastosowania odstępstwa od art. 21 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych należy interpretować w ten sposób, iż pojęcie robót budowlanych występujące w tym przepisie obejmuje — oprócz transakcji uważanych za świadczenie usług, takich jak zdefiniowane art. 6 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2004/7/WE z dnia 20 stycznia 2004 r. — również transakcje stanowiące dostawy towarów w rozumieniu art. 5 ust. 1 tejszej dyrektywy.
- 2) Decyzję 2004/290 należy interpretować w ten sposób, iż Republika Federalna Niemiec może poprzestać na wykonywaniu przyznanej jej przez tę decyzję upoważnienia częściowo w stosunku do

określonych podkategorii, takich jak poszczególne rodzaje robót budowlanych i do transakcji dotyczących określonych odbiorców. Przy tworzeniu takich podkategorii owo państwo członkowskie jest zobowiązane przestrzegać zasady neutralności podatkowej oraz ogólnych zasad prawa Unii, w tym w szczególności zasad proporcjonalności i pewności prawa. Do sądu odsyłającego należy ustalenie — z uwzględnieniem wszystkich istotnych okoliczności prawnych i faktycznych — czy ma to miejsce w postępowaniu głównym, i w razie potrzeby podjęcie wszelkich koniecznych środków w celu skorygowania szkodliwych konsekwencji stosowania omawianych przepisów w sposób, który jest sprzeczny z zasadami proporcjonalności lub pewności prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajową Izbę Odwoławczą — Polska) — Forposta S.A., ABC Direct Contact Sp. z o.o. przeciwko Poczcie Polskiej S.A.

(Sprawa C-465/11) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 45 ust. 2 akapit pierwszy lit. d) — Dyrektywa 2004/17/WE — Artykuł 53 ust. 3, art. 54 ust. 4 — Zamówienia publiczne — Sektor usług pocztowych — Kryteria wykluczenia z postępowania w sprawie udzielenia zamówienia — Poważne wykroczenie zawodowe — Ochrona interesu publicznego — Zachowanie uczciwej konkurencji)

(2013/C 38/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Krajowa Izba Odwoławcza

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Forposta SA, ABC Direct Contact Sp. z o.o.

Strona pozwana: Poczta Polska S.A.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Krajowa Izba Odwoławcza — Wykładnia art. 45 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114) oraz art. 53 ust. 3 i art. 54 ust. 4 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 134, s. 1) — Podstawy uzasadniające wykluczenie podmiotu gospodarczego z przetargu — Pojęcie „poważne wykroczenie zawodowe” — Przepisy krajowe zobowiązujące

instytucję zamawiającą do wykluczenia oferenta, któremu w ciągu trzech lat poprzedzających przetarg udzieliła ona zamówienia, a następnie rozwiązała umowę ze względu na niezrealizowanie zamówienia w co najmniej 5 % wartości umowy.

Sentencja

- 1) Artykuł 45 ust. 2 akapit pierwszy lit. d) dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowań krajowych stanowiących, że poważne wykroczenie zawodowe, powodujące automatyczne wykluczenie danego wykonawcy z trwającego postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego, zachodzi, gdy z powodu okoliczności, za które wykonawca ten ponosi odpowiedzialność, instytucja zamawiająca rozwiązała albo wypowiedziała wcześniejszą umowę w sprawie zamówienia publicznego, albo odstąpiła od umowy w sprawie zamówienia publicznego z danym wykonawcą, jeżeli rozwiązanie albo wypowiedzenie umowy, albo odstąpienie od niej nastąpiło w okresie trzech lat przed wszczęciem postępowania w toku, a wartość niezrealizowanego zamówienia wyniosła co najmniej 5 % wartości umowy.
- 2) Zasady i normy prawa Unii z zakresu zamówień publicznych nie uzasadniają tego, by w imię ochrony interesu publicznego oraz słusznym interesów instytucji zamawiających, jak również zachowania uczciwej konkurencji między wykonawcami, uregulowania krajowe, takie jak uregulowania będące przedmiotem postępowania głównego, zobowiązywały instytucję zamawiającą do automatycznego wykluczenia z postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego wykonawcy w sytuacji takiej, o jakiej jest mowa w odpowiedzi na pierwsze pytanie.

(¹) Dz.U. C 13 z 14.1.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) przeciwko Société Vinifrance SA

(Sprawa C-670/11) (¹)

(Ochrona interesów finansowych Unii — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Artykuły 4 i 5 — Kara administracyjna — Środek administracyjny — Rozporządzenie (EWG) nr 822/87 — Pomoc na prywatne składowanie zagęszczonego moszczu gronowego — Pochodzenie wspólnotowe — Rozporządzenie (EWG) nr 1059/83 — Umowa długoterminowego składowania — Artykuł 2 ust. 2 — Artykuł 17 ust. 1 lit. b) — Zmniejszenie pomocy z uwzględnieniem charakteru naruszenia)

(2013/C 38/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Strona pozwana: Société Vinifrance SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 2 ust. 2 i art. 17 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1059/83 z dnia 29 kwietnia 1983 r. w sprawie umów składowania wina stołowego, moszczu gronowego, zagęszczonego moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego (Dz.U. L 116, s. 77), przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87 z dnia 16 marca 1987 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 84, s. 1) oraz przepisów rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1) — Wspólnotowa pomoc na składowanie zagęszczonego moszczu gronowego przyznawana w zamian za zawarcie z krajową agencją interwencyjną umowy składowania — Nabycie przez producenta moszczów gronowych od fikcyjnego lub nieistniejącego przedsiębiorstwa — Pojęcie „właściciel” w rozumieniu tego rozporządzenia — Rozporządzenie ustanawiające program pomocy unijnej i nieprzewidujące w przypadku uchybienia jego przepisom systemu środków i kar — Określenie tego systemu w przypadku naruszenia interesów finansowych Unii

Sentencja

- 1) W sytuacji takiej jak będąca przedmiotem postępowania głównego, gdy nieistnienie spółki, co do której uważano, iż sprzedała moszcze gronowe, skutkuje tym, że nie może zostać ustalone wspólnotowe pochodzenie tych moszczów, producent, który nabył owe moszcze od tej spółki, nie może w każdym razie otrzymać pomocy w odniesieniu do składowania na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87 z dnia 16 marca 1987 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, zmienionego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2253/88 z dnia 19 lipca 1988 r.
- 2) W okolicznościach takich jak będąca przedmiotem postępowania głównego:

— art. 17 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1059/83 z dnia 29 kwietnia 1983 r. w sprawie umów składowania wina stołowego, moszczu gronowego, zagęszczonego moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego, zmienionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2646/1999 z dnia 15 grudnia 1999 r., nie może stanowić podstawy prawnej w celu wymierzenia kary za naruszenie przez producenta obowiązku, przewidzianego w rozporządzeniu nr 822/87, zmienionego rozporządzeniem nr 2253/88, zgodnie z którym moszcze gronowe mogące uprawnić do otrzymania pomocy w odniesieniu do składowania powinny być pochodzenia wspólnotowego;

— w braku zarówno w przepisach sektorowych, jak i w przepisach krajowych przepisu przewidującego stosowanie kary, sporne nieprawidłowości nie mogą podlegać „karze” w rozumieniu